

چشم انداز سازمانی

بدون آن هرگز یک سازمان با کلاس جهانی نخواهد بود

نویسنده: کن بلانچارد / جسی استونر
ترجمه و تخلیص: مهدی نبی آبکنار

انگیزشی برای کارکنان خواهد بود.

پس از اینکه چشم انداز و مسیر سازمان مشخص و کارکنان آموزش‌های لازم را فرا گرفته، تجهیز شدند، و تعهد جمعی برای کسب موفقیت حاصل شد، این سوال پیش می‌آید؛ برای نگهداشتن این وضعیت چه باید کرد؟ سازمان‌های باکلاس جهانی، با استقرار سیستم‌های شناخت و نتیجه بخشی، رسمی و دقیق، کارکنان را در اجرای چشم انداز سازمانی و مسیر مورد نظر هدایت و پشتیبانی می‌کنند، تا اطمینان حاصل شود که این استانداردها بر روی زیرساخت‌های جاری سازمان اثر می‌گذارند. این شیوه، مفهومی بنیادی را در مورد کارکنان موردن تأکید قرار می‌دهد. اینکه؛ "اظهار قدردانی" یک نیاز جهان شمول است. کارکنان در هر کجا که باشند انتظار دارند از آنها به خاطر تلاش‌هایشان قدردانی، واژ طرفی برای اصلاح هر گونه رفتار و عملکرد نامناسب، آموزش دیده و به مسیر درست هدایت شوند. اگر چه بزرگترین تاثیر بر روی عملکرد جاری و آینده سازمان، ناشی از این سه عامل اساسی است، اما چنانچه چشم انداز و مسیر سازمان توسط یکایک کارکنان بدستی درک نشود، سازمان وارد این بازی نخواهد شد. چرا؟

چشم انداز سازمانی به کارکنان کمک می‌کند تا انتخابی زیرکانه داشته باشند، زیرا تصمیماتی که می‌گیرند، نتیجه آخرین تلاش فکری آنان است، همچنان که به تدریج به اهداف خود نائل می‌شوند، پاسخ به این سوال که - نتایج بعدی چیست؟ کاملاً روشی می‌شود. چشم انداز سازمانی با تصویر بر جسته‌ای از اهداف ضروری سازمان درک می‌شود. "مارتین

ما با مطالعه و بررسی سازمان‌ها و مقوله رهبری در طی بیش از سی و پنج سال به این نتیجه رسیده ایم که تمام سازمان‌ها در کلاس جهانی با سه عامل اساسی فعالیت کرده‌اند:

- مسیر و چشم اندازی روشی که توسط مدیران عالی سازمان تدوین، هدایت و پشتیبانی می‌شود.
- کارکنی آموزش دیده و مجهز که براساس چشم انداز سازمان و در مسیر اهداف آن حرکت می‌کنند.
- سیستم‌های ایجاد شده در زمینه شناخت و نتیجه بخشی سازمان، بگونه‌ای که اعمال و رفتار کارکنان را در جهت چشم انداز هدایت کند.

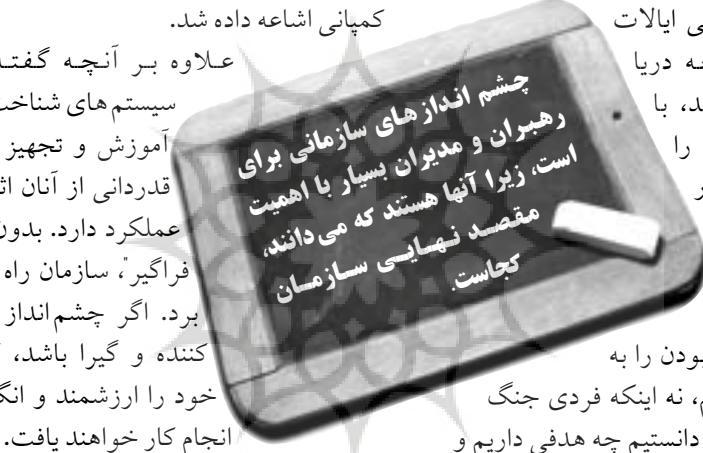
برای سازمان‌های بزرگ وجود چشم انداز و مسیر سازمانی امری ضروری است. در سازمان‌هایی که در سطح جهانی فعالیت می‌کنند، کارکنان درک روشی از مقصد سازمان دارند. رهبران اینگونه سازمان‌ها می‌دانند، ایجاد توافق جمعی جهت تقویت توان کارکنان برای رسیدن به اهداف، زمانی میسر می‌شود که کارکنان، چشم انداز و مسیر سازمانی را بدرستی درک کرده باشند. دو مین قدم برای ایجاد یک سازمان با کلاس جهانی، توجه به آموزش، توانمندسازی و سایر نیازهای کارکنان در سرتاسر سازمان است. اگر کارکنان متناسب با

چشم انداز و مسیر سازمانی برای رسیدن به اهداف گام بر ندارند، هرگز نمی‌توانند در مقابل نیازهای گوناگون مشتریان سازمان پاسخگو باشند. بالاتر از همه اینکه ، سود حاصله، مشوق سازمان برای گسترش "مشتری مداری" و ایجاد محیطی

لوترکینگ Martin Luter King چشم انداز خود را در- دنیابی که مردم در آنجا با احترام متقابل زندگی می کنند - ترسیم کرد. او گفت : من آرزویی دارم، آرمان من این است ؛ ترسیم دنیابی که در آن کودکان، نه بر اساس رنگ پوستشان بلکه بر اساس ویژگی ها و توانایی هایشان مورد قضاوت قرار می گیرند. او تصویری خاص و قدرتمند از ارزش های اخوت، احترام و آزادی را در ایالات متحده بنا نهاد. چشم انداز سازمانی بطور مداوم افراد را بسوی تداوم و ماندگاری، بسیج و هدایت می کند. چشم اندازها به جای خلق یک موضع غیر فعال / کوتاه مدت، یک موضع فعال / بلند مدت و چیزی را که ما واقعاً خواهان آئیم ایجاد می کنند.

چشم اندازهای سازمانی برای رهبران و مدیران بسیار با اهمیت است، زیرا آنها هستند که می دانند، مقصد نهایی سازمان کجاست. اگر مدیران و کارکنان شمانندند که به کجا می روند، رهبریت شما موضوعیتی ندارد. پدر کنث بلانچارد، یک مثال عجیب در این مورد است. " تد بلانچارد Ted Blanchard افسر نیروی دریایی ایالات متحده که می توانست به درجه دریاسالاری (آدمیرال) ارتقاء پیدا کند، با عنوان کاپیتان نیروی دریایی خود را بازنیسته کرد. هنگامی که کنث- در این سوره از پدرش توضیح خواست، او پاسخ داد : " کنث، من علاقه ای به گفتن این موضوع ندارم، اما من یک - سرباز صلح - بودن را به یک - سرباز جنگ - بودن را به

علاوه بر آنچه گفته شد؛ استقرار سیستم های شناخت و نتیجه بخشی، آموزش و تجهیز کارکنان و اظهار قدردانی از آنان اثر بزرگی بر روی عملکرد دارد. بدون یک "چشم انداز فراگیر"، سازمان راه به جایی نخواهد برد. اگر چشم انداز سازمانی متقاعد کننده و گیرا باشد، کارکنان عملکرد خود را ارزشمند و انگیزه لازم را برای انجام کار خواهند یافت.

"فرد اسمیت Fred Smith" کار آفرین و بنیانگذار کمپانی "You Your Network" می گوید : رضایت واقعی در زندگی زمانی حاصل می شود که شما هنگام انجام کار، خود را فراموش کنید. یک چشم انداز فراگیر به کارکنان کمک می کند، هنگام کار خود را فراموش کنند. هنگامی که کارکنان خود را در اهداف سازمان سهیم و به آن اعتقاد پیدا کردن، نیرو، انگیزه و حرارت فوق العاده ای در آنان ایجاد می شود و احساس می کنند کاری متفاوت را انجام می دهند. آنها برای خدمات و تولیدات خود شهرت و آوازه ای قوی ایجاد می کنند. آنها می دانند چه کاری انجام می دهند و چرا؟ در میان آنها احساس احترام، عزت، ایمان و اعتقادی قوی بوجود خواهد آمد. مدیران سعی کمتری برای کنترل کارکنان خود می کنند و به زیر دستان اجازه می دهند مسئولیت رفتار و عملکرد خود را بعهده بگیرند، زیرا می دانند که کارکنان در اهداف سازمان شریک و نسبت به چشم انداز و مسیر سازمان توجیه هستند. هر کسی مسئول عملکرد

طلب باشم، اما در زمان جنگ ما می دانستیم چه هدفی داریم و سعی داریم چه کاری انجام دهیم. مشکل سرباز صلح بودن این است که هیچکس نمی داند چه کاری برای انجام دادن دارد. به نظر می رسد بسیاری از رهبران فکر می کنند که کار تمام وقت آنان این است که "دیگران" احساس - بی اهمیت بودن - کنند. تنها زمانی که اهداف سازمان مشخص و اشاعه داده شد، مدیریت می تواند بر روی وظایف خود تاکید و در مقابل نیازهای موجود پاسخگو باشد. رهبران بزرگ با بسیج کارکنان خود، بدور اهداف سازمانی آنان را تجهیز می کنند، گرچه گروهی از مدیران از این کار غفلت کرده اند، اما سرانجام ناچار به انجام این مهم خواهند بود.

"لوئیس گرستنر Louis Gerstner" یک مثال عالی در این مورد است. در سال ۱۹۹۳ هنگامی که او زمام امور را در IBM به دست گرفت، این شرکت در زمان هرج و مرج، آشفتگی و بی ثباتی قرار داشت، و به عنوان یک کمپانی معتر، سالانه هشت بیلیون دلار را از دست می داد. در چنین وضعیتی او معتقد بود : آخرین

ارزش‌های روش و دقیق؛ مجموعه‌ای از انتظارات سازمان از کارکنان است، هنگامی که کارکنان بر اساس اهداف و تصویری از آینده حرکت می‌کنند.

اهداف کلیدی مهم

دلیل وجودی سازمان‌ها؛ رسیدن به اهداف است. اهداف نه تنها به "چرا"‌های شما پاسخ می‌دهند، بلکه بطور دقیق آنچه را "انجام می‌دهید، شرح می‌دهد. از نقطه نظر مشتری، "اهداف" شما، نشان می‌دهد که در چه زمینه‌ای فعالیت می‌کنید.

تصویری از آینده سازمان

دومین عنصر اساسی یک چشم انداز فرآگیر، ارایه تصویری از آینده سازمان است. چنین تصویری که بیانگر نتیجه نهایی و مقصد سازمان است، نبایستی مبهم و تار باشد. این تصویر باید چیزی باشد که شما به واقع می‌توانید آن را ببینید.

نظام ارزشی روش

نظام ارزشی، خطوط راهنمایی هستند که به شما می‌گویند چگونه باید اهداف و تصویر آینده خود را ترسیم کنید. ارزش‌های سازمانی به این سوالات پاسخ می‌دهند؛ سازمان برای پویایی و ماندگاری در عرصه تجارت به چه چیزهایی نیاز دارد.

ارزش‌های سازمانی باید به روشنی شرح داده شوند به طوری که کارکنان واقعاً بدانند چگونه باید رفتار کنند تا بیانگر ارزش‌ها باشد. برای مثال، ارزش‌های حاکم بر CNN فراهم نمودن اخبار دقیق، اخلاق روزنامه نگاری و مسئول بودن در مقابل اخبار مورد نیاز مردم سراسر جهان است.

تنها کمتر از ده درصد از سازمان‌های موجود در دنیا دارای نظام ارزشی مكتوب و مدون هستند، این در حالی است که بسیار از گزینه‌های ارزشی بکار گرفته شده در این سازمانها فاقد "درجه بندي رتبه ای" است. تحقیقات نشان داده است که کارکنان نمی‌توانند در یک زمان، بیش از سه یا چهار گزینه ارزشی را در رفتار خود بکار گیرند، به خصوص فاکتورهایی که بر روی رفتار آنان موثر نیست. "زنگی" مجموعه‌ای از ارزش‌های متضاد است، هنگامی که این تضادها نمود پیدا می‌کنند، کارکنان باید بدانند کدامیک، از اهمیت بیشتری برخوردار است، بنابر این نظام ارزشی سازمان برای موثر بودن باید درجه بندي رتبه ای شوند.

یک چشم انداز زمانی فرآگیر است که به درک کارکنان از کاری که انجام می‌دهند کمک کند، تصویری از آینده ای مطلوب ترسیم کند و "خطوط راهنمای ارزشی" را که به تصمیم‌گیری‌های روزانه کمک می‌کند، عرضه نماید. برای اینکه چشم انداز و

خود است. آنها آینده خود را می‌سازند قبل از آنکه منتظر رسیدن آن شوند. بخشی از سازمان، برای قبول ریسک، نوآوری و خلاقیت در نظر گرفته شده (مانند نظام پیشنهادات)، کارکنان برای سلسله مراتب احترام قائلند زیرا که می‌دانند همگی سوار بر یک کشتی هستند، بخشی از یک مجموعه بزرگ، و شعارشان این است: با حداکثر سرعت به پیش.

بکار گیری عبارات موثر در تدوین چشم اندازها

هم اکنون بسیاری از سازمان‌ها برای بیان چشم اندازهای خود از عباراتی استفاده می‌کنند، که وقتی شما مقصid سازمان را با بسیاری از آن عبارات مقایسه می‌کنید، به نامربوط بودن آنها بج می‌برید. اما سوال این است که چگونه می‌توان عبارات گمراه کننده را توسعه داده و بهبود بخشد. همان گونه که گفته شد، هدف از بکار بردن چشم اندازهای سازمانی، تنظیم فعالیت‌های سازمان است بطوری که کسانی که با یکدیگر کار می‌کنند، به سمت یک "پایان مشترک" حرکت کنند. چشم انداز سازمانی، راهنمایی است برای تصمیمات روزانه، به طوری که کارکنان به جای حرکت در مسیرهای متفاوت و متضاد، در یک مسیر درست و مشترک حرکت کنند. اما چگونه می‌توان دریافت که این عبارات، موثر واقع شده‌اند؟ درک آن بسیار ساده است؛ اگر این عبارات در لابلا پوشیده ها پنهان و به فراموشی سپرده شده و یا منحصرأ به عنوان یک تابلو یا پلاکارد بر روی دیوار نصب شده باشند، باید

گفت که آنها فاقد کارایی هستند. اما اگر این عبارات، راهنمایی برای تصمیم‌گیری‌های روزانه باشند در واقع به وظایف خود عمل می‌کنند.

ایجاد یک چشم انداز فرآگیر

چشم اندازهای سازمانی نشان می‌دهند که یک سازمان یا کمپانی در چه زمینه‌ای فعالیت می‌کند. عبارات به کار گرفته شده نه تنها مشخص کننده نوع خدمات و تولیدات است، بلکه هدف، دلیل وجودی و جوهره سازمان را نیز مشخص می‌کنند. این چشم اندازها توان سازمان را متمنکر و اگر واقعی باشند، بیانگر بینش سازمانی هستند. این‌ها راهنمای گسترده‌ای را برای رسیدن به اهداف سازمانی فراهم کرده و تصویری روش از موفقیت را عیان می‌کنند. یک چشم انداز فرآگیر از سه عنصر اساسی تشکیل شده است:

اهداف کلیدی مهم: این عبارات بیانگر این است که شما در چه زمینه‌ای تجارت می‌کنید.

تصویری از آینده: بیانگر این است که اگر در جهت اهداف سازمانی حرکت کنید، در آینده به کجا خواهید رسید.

که باید همواره آن را زنده نگاه داشت. تاکید و پادآوری مداوم بر روی چشم انداز سازمانی و رجوع دائم به آن تا حد ممکن، بسیار با اهمیت است؛ در حقیقت جنبه‌های مختلف چشم اندازهای سازمانی، اگرچه دائمانغیر می‌کند، اما جوهر و ذات آن ها ماندگار خواهد بود.

چشم اندازها چگونه ماندگار می‌شوند

مدیریت عالی سازمان همزمان با مشخص کردن چشم انداز، موظف است به آن عمل کند، عملکرد وی بایستی با چشم انداز ارائه شده، همانند، هم راستا و یکسان باشد. بدینهی است زمانی که کارکنان، مدیران ارشد را در عمل به چشم انداز سازمان مصمم می‌بینند، یقین حاصل می‌کنند که آنان در این مورد جدی هستند و همین امر باعث می‌شود که آنرا عمیقاً درک کرده و نسبت به رعایت آن متعهد شوند. دو استراتژی مهم، به مدیران ارشد سازمان برای عمل به چشم انداز سازمانی توصیه می‌شود:

۱- همواره بر روی چشم انداز سازمانی تمرکز کنید، اگر مانع یا حادثه‌ای غیر قابل پیش بینی، شمارا از مسیر تان منحرف کرد، یک مسیر جدید را انتخاب کنید و در صورت ضرورت برای تغییر اهداف مهیا باشید.

۲- در تعهد و عمل به چشم اندازهای سازمانی شجاع باشید. تعهد واقعی زمانی است که شما به آنچه می‌گویید، عمل کنید. ممکن است در این میان تردیدها و نگرانی‌هایی وجود داشته باشد، باید آنها را درک، و پشت سر بگذارید. تردیدها، شجاعت شما را در خلق چشم انداز سازمانی و عمل به آن خواهد گرفت. گوته "در جایی گفته است: آنچه در آرمان و آرزوهای خود می‌خواهید، با شجاعت آغاز کنید، چرا که انسان‌های متّهور در رسیدن به اهداف خود دارای نبوغ، قدرت و استعداد جادویی هستند".

نقش اجرایی چشم اندازهای سازمانی

کارکنان در عمل به چشم انداز و مسیر سازمان، به مدیران ارشد خود متکی هستند. مدیران اجرایی برای انجام فعالیت‌های مستمر و موثر خود، ناگزیر به درک این مسئله اند که بدانند چه جایگاهی دارند، به کجا می‌روند، و چه چیزی آنها را بسوی مقصد راهنمایی می‌کند.

"نقش اجرایی چشم انداز سازمانی" یعنی توانمند سازی کارکنان برای ادامه مسیر در جهت اهداف سازمان، و این مشکلی است که اکثر سازمان‌ها با آن مواجه هستند. در بسیاری از سازمان‌ها شکل سنتی ساختارهای هرمی، هنوز پارچاست و

بینش شما عمیق و بایدار باقی بماند، شما به هر سه عنصر اساسی نیاز دارید: اهداف کلیدی معنی دار، تصویری روشن از آینده سازمان و نظام ارزشی روشن.

در سال ۱۹۶۰، جان اف کندی، John F.Kennedy تصویری روشن و گویا از آینده برای پروژه "پرتاپ آپولو به ماه" بیان کرد: قرار گرفتن انسان به روی ماه و بازگشت سالم او به خانه. برای دستیابی به این هدف، سازمان هوافضای آمریکا NASA بر یک مانع غیرقابل عبور غلبه کرده و پیروز شد. ولی در عین حال این یک "چشم انداز پایدار" نبود. زیرا هیچکس به روشنی برای این برنامه، هدف خاصی نداشت. برنامه فاقد "ارزش مستحکم" بود. این کار برای شکست روس‌ها و ایجاد پادفند هوایی انجام شد و سفری بود گستاخانه به جایی که پای هیچ انسانی تاکنون به آنجا نرسیده بود. تصویر کندي از آینده محقق شده بود، اما ناسا هرگز توان خود را برای اجرا و تکرار برنامه ای مجدد و بدیع به کار نگرفت.

چگونه یک "چشم انداز واقعی" ایجاد می‌شود

اگر کارکنان در مورد چشم انداز سازمان، توجیه و در مورد واقعیات موجود صادق باشند، مدیران عالی سازمان مجبور نخواهند بود در هر امری موشکافی کنند و همه فعالیت‌های سازمان مطابق معمول خود انجام خواهد شد. یک چشم انداز واقعی دارای حیات است، نه مانند تابلویی که بر روی دیوار نصب شده باشد. "هدف از ایجاد

یک چشم انداز سازمانی"، همواره از "آنچه که یک چشم انداز سازمانی ایجاد می‌کند" با اهمیت تر است. بنابر این مدیران ارشد سازمان به جای اینکه به سادگی از کار ایجاد، و خلق چشم انداز سازمانی عبور کنند، بایستی "عبارات کلیدی" را یافته و در مورد آن به بحث و تبادل نظر پردازند، این کار می‌تواند در میان کارکنان، درک و تعهدی عمیق ایجاد کند.

بعد از اینکه چشم انداز سازمانی ایجاد شد، مهم است که بدایم چگونه منتقل شده و باعث ایجاد انگیزه می‌شود. چشم انداز سازمانی چگونه در میان کارکنان اشاعه پیدا می‌کند

ایجاد یک چشم انداز فرآگیر برای کارکنان، سازمان و از همه مهمتر- زندگی، امری یکباره نیست، بلکه فعالیتی دائمی است. در بسیاری از سازمان‌ها می‌توان چشم اندازهایی را که مکتوب و در قاب‌هایی بر روی دیوار نصب شده، مشاهده کرد، عباراتی که هیچگونه خطوط راهنمایی را فراهم نمی‌کنند و یا از این بدتر، هیچ ارتباطی با واقعیات موجود ندارند؛ لذا کارکنان را خسته و دلسوز می‌کنند. خلق چشم انداز، فرایندی است مداوم

سمت فروشگاه کتاب در فرودگاه رفت، خوشبختانه یک جلد از آن کتاب موجود بود. هنگام سوار شدن به هوایپما به نگهبانی که تقاضای مدارک شناسایی کرده بود، گفتم که بدشانسی آورده و آنها را به همراه ندارم، اما بلافضلله برای شناسایی خود، جلد روی کتاب را به او نشان دادم، نگهبان فریادی کشید، او - دون زولا را شناخته بود و من اجازه پرواز گرفته بودم، گرچه پرواز خطوط هوایی "ساوت وست" Southwest کلاس A نبود، اما در آن لحظه برای من بهترین جا بود، من در آن لحظه مانند یک قهرمان بودم.

چرا این اتفاق افتاده بود؟ "هرب کلیهیر" Herib Kelleher بنیانگذار "ساوت وست" هنگام آغاز کار چشم اندازی روشن داشت؛ او نه تنها می خواست که مشتریان پایین ترین قیمت ممکن را بپردازند، بلکه می خواست بهترین خدمات ممکن را نیز به آنها ارایه دهد. او به کارکنان خود در تمام سطوح سازمان اختیار تصمیم گیری داد، به طوری که آنها توансند از ذکاوت و هوش ذاتی خود برای جلب رضایت مشتریان، استفاده کنند.

آژانس هوایی دیگری که من مجبور بودم با آن مسافرت کنم، شرکتی بود که با مشکلات مالی دست به گریبان بود. هنگامی که تلاش کردم همان برنامه ای که در - ساوت وست داشتم اجرا کنم، نگهبان گفت؛ راهی نیست من نمی توانم اینکار را بکنم، شما بهتر است به بخش صدور بلیت مراجعه کنید. وقتی به آنجا مراجعه کردم، متصدی صدور گفت که مجبور است با سرپرستش صحبت کند. بعد از آمدن سرپرست صدور و مشاهده کتاب و

شنیدن داستان، گفت؛ اجازه بدید با رئیسم صحبت کنم... و من برای نشان دادن عکس روی جلد، منتظر دیدن چهار نفر شده بودم. این کار در - ساوت وست، حتی چند ثانیه هم طول نکشید. به نظر می رسد لازم نباشد مثال های بیشتری در باره قدرت یک "چشم انداز روش" و فرآگیر در سازمان بیاوریم. چنین چشم اندازی حقیقتاً سازمان را به "بزرگی" دعوت می کند، نه به یک "بزرگنمایی" اغراق آمیز. "بینش و چشم انداز فرهمند"، آرمان و آرزو های کارکنان را به هم بیوند می زند، روح و قلب آنها را لمس می کند و به آنها برای همکاری موثرتر با یکدیگر کمک می کند. یک بینش و چشم انداز عمیق سازمانی، اگر با اجرای موثر، نفوذ مثبت و استراتژی های قابل پیگیری همراه باشد، همه امور و فعالیت های سازمان را در مسیر درست خود قرار می دهد. چشم انداز هر سازمان نشان دهنده؛ تفاوت میان، تجارت در شکل معمول آن، و یک سازمان با کلاس جهانی است. ■

کارکنانی که با مشتریان در ارتباطند را در انتهای سلسله مراتب سازمانی جای داده است. همه انرژی و توان سازمان در سلسله مراتب سازمانی خلاصه شده و کارکنان، تنها سعی در خشنودی مدیران دارند. نقش های بروکر اسی، خط مشی ها و برنامه ها دچار روزمرگی شده اند و کارکنان بدون احساس تعهد نسبت به مشتریان، آنها را فراموش کرده اند. چشم انداز چنین سازمان هایی این است: ما هیچ گونه خط مشی و برنامه ای نداریم، سیاست ما اینست، ما فقط راه می رویم و مانند مرغابی قات، قات "Quack! Quack"، می کنیم.

اما یک راه حل برای اجتناب از "سندرم مرغابی" Syndrome Duck، وجود دارد؛ هنگامی که چشم انداز سازمانی مشخص، کارکنان به آن معهد و اجرای آن آغاز شد، سلسه مراتب هرمی - سنتی باید با یک چرخش سریع زیر و رو شود، به طوری که کارکنان خطوط مقدم سازمان که بطور محسوسی با مشتریان در تماس اند، در سطوح بالاتر قرار بگیرند، در آنجاست که آنها می توانند در مقابل خواست مشتریان جوابگو بوده

و بسرعت پاسخ دهند. در این سناریو، رهبران "خدمتگذاران سازمان" هستند و نسبت به نیازهای کارکنان مسئولند. به آنها آموزش می دهند و آنها را برای رسیدن به اهدافشان تجهیز و توانمند می کنند و به سازمان بر اساس چشم انداز و مسیر تعیین شده، حیات می بخشند. اگر مدیران سازمان نسبت به نیاز و

خواسته های کارکنان، هم صدا و پاسخ گو نباشند، آنان نیز در ارایه خدمات به مشتریان پاسخگو نخواهند بود، اما همین که کارکنان در مسیر اهداف سازمان قرار گرفته و نسبت به چشم انداز آن معهد شدند، در حقیقت می توانند مانند یک عقاب اوج بگیرند. گث بلا نچارد، تفاوت میان یک سازمان که نمونه "دربیچه کوچک مرغابی ها" است، و سازمانی که در آن کارکنانش مانند "عقاب ها در آنجا اوج می گیرند" را تجربه کرده است. او قرار بود از طریق دو خط هوایی در یک هفته به چهار شهر مختلف سفر کند. در فرودگاه، هنگامی که خود را برای پرواز آماده می کرد، ناگهان متوجه شد که مدارک شناسایی و پاسپورت خود را فراموش کرده است، اگر به خانه بر می گشت، پرواز را از دست می داد، او ناچار بود ابتکاری به خرج دهد، گث "ماجرارا اینگونه شرح می دهد:

بعد از اینکه متوجه شدم مدارک شناسایی ام را به همراه نیاورده ام، بیاد کتابی افتادم که عکس من به همراه "دان زولا" Don Shula، مربی افسانه ای تیم فوتبال، "دلفین های میامی" Miami Dolphins بر روی جلد آن چاپ شده بود، به فکر رسید که عکس روی جلد، می تواند بمن کمک کند، لذا به سرعت به

